

W NIEDZIELĘ DNIA 2. WRZEŚNIA 1804

Z Wiednia d. 25. Sierpnia.

We środę d. 22 t. m. była u dworu schadzka. Nazajutrz d. 23 Najjaśnieysi Cesarstwo Ichmość wyiechali z całym dworem do Brynu dla znajdowania się na rewii obozu przy Turas w Morawii.

J. C. K. Mość raczył prezesa sądow śląskich Mateusza de Hean, tak dla zastug w drodze sprawiedliwości, iakoteż dla jego osobistej rzetelności, krzyżem kommanderskim, a zasłużonego w kraiu i znanego powszechnie z uczonych dzieł, nadwornego radę Sonnenfelsa, małym krzyżem orderu S. Szczepana nayskawkawiey zaszczyścić.

Dyrektora C. K. galeryi obrazow Józefa Rosa raczył J. C. K. Mość na dowod swego nayswyższego ukontentowania i łaski za jego zasługi i gorliwości tytułem C. K. radcy z uwolnieniem od tasy nayskawkawiey obdarzyć.

C. K. gubernium Niższej Austrii udarowało tuteyszego papierowych tabakierok i lakierowanych blaszanych towarow fabrykanta Bogumila Riederer, fabrycznym przywilejem.

Handlujący ziołami w Budzie Preifs dostrawił bezpłatnie do woyskowej w Peście apteki z patryotycznego natchnienia za 176 rln. 28 kr. zioł, za co mu Arcy Xżę Jmc Ka-

rol, minister wolcany, ukontentowanie swoje oświadczyć i czynu iego w budzkiey gazecie ogłosił rozkazał.

List z Lunz d. 1. Sierpnia. Radość nasza, której żaden z starcow w naszych górach nie pamięta, jest tak ciągle wielka, że o wszystkim zapominamy, bacząc tylko na d. 24 Lipca, w którym Arcy Xżę Jmc Rainier raczył nasze okolice odwiedzić. Staraliśmy się nie tak z przepychem, iako raczej z ogarnością serc przyjąć wysokiego podróżnego. Zaledwo wystrzały z moździerzy na wzgorkach zapowiedziały przybycie Arcy Xcia Jmc, pospieszylimy zaraz powitać go nayspokorniey. Na moście czekali na niego tuteyszy kooperator i nauczyciel z swemi uczniami, w imieniu których dziewczyna podała Arcy Xciu Jmc winiec uwity z zioł i kwiatow z nayswyższych gór. Nigdy z pamięci młodzieży nie wygaśnie dobroć i łaskawość z iaką tę małą przyjął ofiarę; biegła za nim młodzież aż do domu iego mieszkania, wołając ustawicznie: Niech żyje Arcy Xżę Rainier! Tu stali rzędem właścianie, a obok nich pleban z mieszczanami. Na wszystkich twarzach malowała się radość z iego przybycia. Przy wnijsciu do przygotowanych dla iego pokoiow, miał do iego właściciel domu przemowę, wyrażając

swoje ukontentowanie, że Arcy Xtę Jmc zaszczyca dom iego i mieszkańcow Lunzu obecnością swoią; postawa iego większą malowała radość, niżeli iego wyrazy. Arcy Xtę Jmc udał się zaraz do żelazney hammerni; przed wieczszą przechodził się nad rzeką Oys, a potem po trudney przeprawie przez górę Oetsch udał się na spoczynek. Naza jutrz rano przyjął z uprzejmością zaproszenie na polowanie na dzikie kozy. Pojechał z hrabią Morziu, professorem swoim Stiugł, z C. K. nadwornym ogrodnikiem i innemi urzędnikami, iak daleko doiechać można było, potem z wielką szybkością przebiegał gory i skały. Zabito 4 kozy, z czego bardzo był konten. Po skończonym polowaniu przeszedł ieszcze przez wysoką górę do 3ciego jeziora lunzkiego. Przy tey nader trudney drodze widać było zamiar iego; ciekawość iego i obszerna wiadomość rzeczy zwrocna była na przedmioty natry: każdy dziwił się iak każdą roślinę i robaka własnym nazywał imieniem. Zbierano ziota, łapano robaki i gorącość powietrza uważano. Powracając spoczął Arcy Xiążę Jmc na skale nad wytryskuiącym źródłem, którego wodą rękami biorąc się obmył. Źródło to na wieczną pamiątkę nazwane iest z tego powodu źródłem Arcy Xcia Rainiera. Przypatrzywszy się ieszcze z ukontentowaniem różnym spadkom wody, powrócił przy wystrzałach z moździerzy do Lunzu, i przez cały dzień nie biorąc żadnego pokarmu, dopiero o godzinie 9 w wieczor iadł obiad. Radzibyśmy ieszcze byli widzieć przedłużoną tu iego bytność, gdy d. 26 wyraziwszy swoje ukontentowanie z dobrego przyięcia, nas pożegnał. Urzędnik Xcia Rosenberga miał honor odprowadzić Arcy Xcia Jmc do Reith, gdzie przy wystrzałach z moździerzy pokazał mu wielką blaszaną hamernię Schinagela, tudzież spadek wody

z pod gory Friefings, która w niewielkiej odległości kilka obraca machin. Szczęśliwy ten dzień iuż wprawdzie przewinął, wszelako będzie w Lunz w wieczney zostawał pamięci, i nigdy nie zapomniemy, żeśmy mieli szczęście oglądać u siebie Arcy Xcia, podobnego dobrocią i łagodnością do nayukochańszego naszego Monarchy.

Inny List z Anspang przy Wienerneustadt d. 13 Sierpnia. Dzień dzisiejszy był dla tuteyszego miasteczka dniem radości i ukontentowania, mając nieporównane szczęście powitać u siebie Arcy Xcia Jmc Rainiera. Przybył tu przez góry z Friedberga, gdzie nocował, o godzinie 9 zrana z całym swoim orszakiem. Całe miasteczko mając na czele C. K. szambelana i pana tego państwa, hrabię Jezefa Pergena, wyiechało na przeciw niego, powitało go na granicy i odprowadziło przy trąbach, wystrzałach z moździerzy i okrzykach radosnych mieszkańcow do zamku hrabi Pergena. Po przeprężeniu koni udał się Arcy Xtę Jmc zaraz, poprzedzony powyższą eskortą, do hrabiowskiej o dwie godziny drogi ślad odległej hamerni do Neuwald, gdzie był przy odgłosie trąb, wystrzałach z moździerzy &c. przyięty. Wysiadł na moment do domu hrabi Pergena, raczył zieść śniadanie, potem zaprowadził go hrabia do hamerni, gdzie oglądał wszystko z naywiększą uwagą i pochwalił. Powrócił w tym samym porządku do Anspang i raczył iieść obiad u hrabiego Pergena, podczas którego ustawicznie z moździerzy dawano ognia i dobrze dobrana muzyka przygrywała. Po obiedzie oglądał tuteyszą drociarnię i hamernię PP. Thibaulta i Kierin. Zastanawiał się nad nayumniejszemi szczegółami, i oświadczył właścicielom swoje naywyższe ukontentowanie z powodu dobrego nrządzenia tych fabryk. Stamtąd wsiadł powożem do przygotowanych powozów, i przy po

wyższej eskortie, wystrzelała z mozdierzycy i tyflącznym błogosławieństwem ludu, odiechał do Wiener Neustadt.

W przeszłym miesiącu Lipcu zawinęło do Tryestu 229 okrętów, to jest: 191 austriackich, 1 duński, 8 angielskich, 3 neapolitańskie, 5 tureckich, 14 papieskich, 5 hiszpańskich i 2 siedmiowypowych.

Z Brynu d. 24. Sierpnia.

Wczoraj zrana wszystkie stojące w Morawii woyska rozłożyły się pod Turas obozem, a wieczorem przybyli tu Nayiaśnieyszy Cesarstwo JJ. w dobrym zdrowiu. Lubo wszystkie głośnie uroczystości zakazane były, wszyscy jednak mieszkańcy witali nayukochańszego Monarchę z cichą radością. Nayiaśnieyszy Cesarstwo Jchmość stanęli w rządowym domu.

Ostatni nasz list od granic tureckich potwierdza wiadomość, że głowy 4ch deiow przywiezione zostały do Belgradu, dodając oraz, że głowa deia Aganli, nie chcąc iey skrwawioney Bekirowi pokazać, gdy ją płu-kano w rzece wysłiznęła się i utunęła. — Daley donosi tenże list, iż lubo powstańcy przez śmierć deiow, dopięli poczęści swego celu, wszelako ich stronnicy zawsze się ieszcze przeciw nim uzbroiają, i tak bywsi dowodczy w Szabaczu Muslu aga i Dejo wrociwszy do kraiu, zebrali pod Zwprnikiem do 2000 ludzi i z temi chcą na Serwiiianow nderzyć; lecz ci dowiedziawszy się o tem wystali przeciw nim, za zezwoleniem Bekira bazy, 3000 ludzi.

Z Londynu d. 14. Sierpnia.

Potwierdza się zupełnie doniesienie, że eskadra francuzka pod kontra admirałem Gantheaune powrociła z zatoki Camaret do Brestu. Pod zastoną nadbrzeżnych bateryy mogą francuzkie okręty za pomyslnym wiatrem

wzdłuż brzegow pływać bez obawy skutecznego z naszej strony ataku. Niektore doniesienia mówią, że cała francuzka flota znajdowała się w zatoce Camaret. To jednak niezawodna prawda, że d. 7 t. m. stała cała w liczbie 21 liniowych okrętów i 6 fregat na przedporciu bresteńskim. Admirał Kornwallis musiał już obić znowu dowodztwo nad naszą pod Brestem flotą.

Do woysk naszych w wschodnich dystryktach wydany został jeneralny rozkaz, w którym nakazano im, aby zawsze były w gotowości do marszu i nie obciążały się mniey potrzebnymi bagażami. " Woyska (wyraża jenerał Craig w tym rozkazie) muszą podług wszelkiego podobieństwa wyruszyć niebawnie na odparcie nieprzyjaciela, który po 15 miesięcznym namysłaniu się, postanowił nakoniec uskutecznić dawno zagrożone wylądowanie. ,,

Sobotnia gazeta dworska umieszcza (w ostatniey naszej gazecie oznaymione) doniesienie o blokowaniu portow francuzkich. Zdanie się, że spodziewane wkrótce nieprzyjacielskie wtargnienie, było do tey blokady powodem. Chcą także przez nią przeciąć dowozy żywności i innych potrzeb dla nieprzyjacielskich armiy. Flotyła bulońska znajduie się w gotowości do wyyscia pod żagle. Stojącego wzdłuż francuzkich brzegow woyska rachują do 160,000 ludzi. Mowią, że Jozef Bonaparte będzie miał naywyższe dowodztwo nad woyskiem, które w liczbie 100,000 ludzi będzie w Boulogne na okręty zabrane. Pod nim dowodzić będą jenerałowie Soult, Junot &c. Mniemają tu, że nieprzyjaciel będzie chciał na brzegi Sussexu wylądować; lecz na tych brzegach mamy do 70,000 regularnego woyska, które niebawnie drugą takąż liczbą ochotnikow i innych woysk zmocnione być może.

W przytomności P. Pitta czyniono powtarne doświadczenia z nowo wynalezionemi szybkojazdami do przewozu wojsk. W półtorej godziny ubiegły te wozy z wojskiem na 100 mil angielskich. — Uzbroją i jeszcze wiele płaskich łatek, a ślony z Tamizy musiał spieszno do Nore popłynąć.

Jeżeli nieprzyjaciel nie przedsięwzie w krotce swego wylądowania, to może my go na jego własnych odwiedziemy brzegach; przynajmniej zapewniamy o takowej wyprawie.

Z Nowego Jorku odbieramy następującą wiadomość o nieszczęśliwym pojedynku między generałem Hamiltonem i wice prezydentem amerykańskich stanów półkownikiem Burr:

Z Nowego Jorku d. 15. Lipca. " Jak dalece polityczne stronnictwo i zapat dojdź może, mamy tu smutne doświadczenie. Wice prezydent amerykańskich stanów, półkownik Burr i generał Hamilton z Nowego Jorku, tak daleko się z sobą względem postępków P. Lewingstona w Paryżu poróżnili, że jeden tylko pojedynek mógł ich pogodzić. Generał Hamilton naganiał postępek P. Lewingstona, a P. Burr utrzymywał jego stronę. Pierwszy był już, jak wiadomo, następcą Lewingstona od amerykańskich stanów mianowany. Pojedynek nastąpił d. 11 Lipca przy Nowym Jorku; sekundantem P. Burr był P. Vaness, a Hamiltona kawaler Gedleton. Hamilton odebrał w brzuch postrzał i umarł nazajutrz upółkownikiem Byarda. Jak tylko się ta smutna wiadomość rozeszła, nastąpił powszechny smutek w całym mieście. W dzień jego pogrzebu nakazały korporacye miejskie wstrzymanie się od wszelkich prac, i każdy żałował tak szanownego męża. Umarł w 48 roku życia, i zda się, iż po Washingtonie nikt bardziej nie był kochany i żalowany nad niego. Na

śmierci swej poświęcił w przytomności biskupa Nowojorskiego, iż przebacza swoim nieprzyjaciółom, nieawidzi zagęszczony zwyczaj pojedynków, i że nie ma najmniejszej urazy do wice prezydenta. Przyjął S. komunią i umarł z odwagą, jaką przez całe okazywał życie. Syn jego 21 letni młodzian, zginął w pojedynku na tem samym miejscu, na którym oyciec był zabity. Zabójcą syna, a dawnym jego przyjacielem umarł potem z zgrzyoty. Zmarły Hamilton był drugim w komendzie po Washingtonie; długi czas był ministrem skarbowym, naybiegłym w prawie i dobrym mowcą. "

Fregata *Hasard*, krążąca około zatoki Quiberonu, rozpoznawała d. 29 Lipca port Orientu, gdzie dostrzegła 1 liniowy okręt i fregatę, a w zewnętrzoym porcie przy szan- cu Ludwika 1 korwetę i 2 brygi, i w ich obliczu, ponimo ognia nadbrzożnych bateryy, ścigała francuzki bryg zbrojem ładowny aż do skuty *Bievroux* i tam go zabrała.

Hiszpański poseł przy berlińskim dworze, generał O'Faril, przybył tu z swoją małżonką i chce Anglią zwiedzić.

Upoważniony angielski poseł przy dworze szwedzkim, a teraz mianowany ambasadorem w Konstantynopolu P. Arbutnot, idzie przez Berlin i Wiedeń na miejsce swego przeznaczenia. W Wiedniu zabawi kilka miesięcy, zastępując w angielskich interesach P. Pageta, który tu przyjeżdża zaślubić sobie starszą córkę lorda Malmesbury.

Wczoray nadeszły znowu doniesienia od naszey pod Brestem floty, które zaraz odesłano na wieś lordowi Melville.

Wiadomości z Petersburga są bardzo dla naszego rządu pomyślne; Imperator ma być nie wzruszony w uskutecznieniu swoich zamiarów.

Doniesienia z Nowego Orleansa mówią, że

Hiszpania nie chce odstąpić wszystkich dystryktów Luizyany Ameryce. Rządca Florydy zatrzymał Mobile i nie chce go odstąpić.

Emigracya z Irlandyi do Ameryki bardzo była znaczna w przeszłym roku; do 27, 000 przeniesło się tam osób.

Pomiędzy Murzynami w Filadelfii miał się pokazać duch nieposłuszeństwa, a mowy ich okazują, że im zaszczyt na St. Domingo odarzenia nie są taje.

Doniesienia z Kantonu zapewniają, że Mandarynowie udali się do wschodnio-indyjskiego naszego rządu o posiłki przeciw buntownikom chińskim. Niektórzy z tych buntowników mają być w armaty i broń z Agra opatrzeni.

Podług doniesień z Ameryki, odtożył jeszcze Hieronim Bonaparte powrót swoy do Francyi, i chce z swoją małżonką wielką odprawić podróż po Ameryce.

Sidney Smith otrzymał dowództwo nad lisiowym okrętem Swifsure o 74 armatach, który się teraz w Portsmouth znajduje. Miewa częste naradzenia z admiralicyą, i wkrótce zacznie być czynnym.

Urodziny Xcía Wallii były tu onegdaj oświetleniem publicznych domów obchodzone. W Wiasorze odbierała królewska familia powinszowania od ślächty. Xcía Wallii dawała daia tego wielki obiad na swojej wsi, na którym znajdował się także Sidney Smith. Jey małżonek obchodził urodziny swoje w Brighton, gdzie się teraz znajduje. Cesarzko-rzymski poseł, hrabia Starhemberg, baron Hompesz, &c. znajdowali się na tej uroczystości.

Gwadelupa jest znowu w części od naszych okrętów blokowana. Umiera tam równie iak na Jamayce &c. wiele ludzi na żościewą gorączkę. W St. Jago na wyspie Kuba miano, podług amerykańskich pism, około 30 amerykańskich okrętów spalić, które tam francuscy korsarze przyprowadzili.

Generał Ernouf, dowódzca Gwadelupy, nakazał francuzkim korsarzom, aby wszystkie okręty idące i przychodzące z St. Domingo zabierały. Te zaś neutralne okręty, któreby się broniły, mają być jako rozboyniki morskie traktowane.

Generał Green wydał odezwe, przez którą za opłatą 4 od sta pozwolił w prowadzać wszelkiego gatunku amerykańskie płody do Surynamy, Berbice i Demerary. Cło zaś wywozowe od płodow tej osady, jest po 8 od sta ustanowione.

Pomiędzy rzemieślnikami dublińskimi zawsze jeszcze widać ducha nieposłuszeństwa. Czternaštu francuzkich ieńcow w Chesterfield, iako to lekarzow i Kommissarzew &c. otrzymali pozwolenie powrocenia do Francyi.

Z Petersburga d. 6. Sierpnia.

Gazeta dzisiejsza dworska zawiera:

Z Bożey łaski My Alexandar I. &c. obwieszczamy wszystkim naszym wiernym poddanym. Przez moc Wszechmocnego i przez mądrą jego opatrność, zawarty został dnia 22 Lipca, (2 Sierpnia) r. b. stosownie do zwyczajow kościoła wschodniego, ślub naszey ukochaney siostry, W. Xiężniczki Maryi Pawłowny, z JO. Xciem następcą Sax-Weimar i Eisenach, Karolem, Fryderykiem. Wzywamy wszystkich wieraych synow Rosyi, aby wraz z nami, dla osłodzenia dni drogich naszey nayukochańszey i przywiązaney matki, Pani i Cesarzowey Maryi Fedorowny, i dla pociechy całego naszego domu, wznosili modły do Boga, o szczęście, pokoy i miłość nowo-zaślubionych. — Działo się w Petersburgu d. 22 Lipca 1804, a panowania naszego roku 4.

Podp. Alexander.

Z Paryża d. 14. Sierpnia.

Monitor umieszcza następujące doniesienia o podróży Cesarza.

Z Dunkierki d. 10 Sierpnia. "D. 7 w

wieczor o godzinie 6 przybył do naszego miasta Cesarz Jmć. Prezydent i municypalność wyszli na przeciw niego; ale skoro rozeszła się wiadomość o zbliżaniu się Cesarza, zebrało się zaraz 5 do 6000 ludzi, którzy im towarzyszyli i okrzykami radości go powitali. Miasto było przepysznie oświecone. D. 7 zrana odprawił Cesarz nad dywizją wojska rewiją. Pomimo tęgiego deszczu siedział do godziny 11 na koniu i oświadczył swoje ukontentowanie tak z zręczności żołnierzy, iako też z ich zdrowia. — Zegluga neutralnych okrętów do naszego portu dosyć była do tego czasu znaczna: od 21 Maia do 6 Sierpnia zawinęło tu 82 okrętów. — Wczoray oglądał Cesarz Jmć różne punkta portu. Dywizya peniszow długo ku wieczorowi obroty czyniła. Dziś zrana o godzinie 8 kazał Cesarz Jmć części obozu pod Dunkierką obroty czynić. Oddział korwet udał się na przedporcie. Słychać, że Cesarz intro do Ostendy odieżdża. Za każdą razą kiedy z głównej kwatery wychodził do portu lub na ćwiczenia wojskowe, zachodziła mu drogę kupa mieszczan, których okrzyki radości łączyły się z okrzykami wojska, i nie mogli się nacieszyć jego widokiem. „

Donoszą jeszcze z Dunkierki, iż d. 9 gdy Cesarz zwiedzał port na łodzi, kazał wszędzie głębokość wody mierzyć. Port Dunkierki ma znowu dawne swoje znaczenie odzyskać. Postawa Cesarza wydaie się teraz daleko zdrowszą niżeli w przeszłym roku. Pomimo deszczu na d. 9 znajdowało się bardzo wiele dam na Dunach, ciekawych widzieć Cesarza. Zmoczony równie iak prosty żołnierz, przebiegał wszystkie szeregi, i przy jego obecności nie pamiętano o slocie. Duni, które przypominają chwałę Tureana, będą na przyszłość większą jeszcze oznaczone pamiętką.

Z Orientu d. 5 Sierpnia. "Zona mar-

szatka Lannes, a dama honorowa Cesarzowy Jmć przybyła tu na fregacie portugalskiej, którą Xżę Regeut dał do icy przewozu. Jedzie z dwoygiem swych dzieci, i portugalskim ambassadorem margrabią Lima, który udaie się do Paryża dla powiaszowania w imieniu swego rządu wstąpienia na tron Cesarzowi Napoleonowi. „

W czasie gdy nadbrzegami trudnią się przygotowaniami do wyprawy, czynią w Paryżu różne urządzenia do koronacyi Cesarza.

Wybiorcze kolegium departamentu Loiry i Chery pod prezydencyą Eugeniusza Beauharnais, syna Cesarzowy, wybrało kandydatami do senatu P. Tachez de Lapagerie, kancelerza 15 kohorty honorowej legii i jenerała Mareskota. Familia Beauharnais jest rodem z tego departamentu. Oyciec P. Beauharnais był deputowanym z tego departamentu do konstytucyynego zgromadzenia.

Po departamentach różni jenerałowie do tego wyznaczeni, rozdawali znaki honorowej legii. W Lyonie rozdawał je jenerał Duchesme.

Nakoniec możemy z ukontentowaniem donieść o szczęśliwym powrocie sławnego wędrownika Humboldta do Europy. Monitor umieszcza o tem następujący list z Bordeaux pod d. 6 Sierpnia:

" Po 29 dniowej szczęśliwej żegludze przybyli tu z Filadelfii PP. Humboldt i Bonpland. Wczasie 5 letniey swey podróży swoim kosztem dla dobra fizycznych umiejętności, zwiedzili rzeki Onoroco i Amazonę, krolestwo nowej Grenady, Quito, Peru i Meksyk. Oprócz geologicznych i ziół zbiorow, które inż do Europy przysłali, przywieźli jeszcze z sobą około 30 skrzyń różnych tyczących się historyi naturalney przedmiotow, które tem interesowniejaze bydź muszą, gdy kraie,

które oni oblechali, mało jeszcze zwiedzane były.

Senat pod prezydencją Xcia Józefa mianował P. Lamarque członkiem kassacyjnego trybunału. Teraz zatrudnia się, iak mówią wyborem członków do ciała prawodawczego.

Minister stanu Talleyrand znajduje się jeszcze w swojej wsi Valençay, którą nie dawno kupił od P. Lucay. Leży o 20 mil powyżey Bourges. Gdy przez to miasto przejeżdżał, był z wszystkimi honorami, podług nowego przepisu przyjmowany. Departament Cantalu obrat go równie iak P. Coffinil kandydatem do senatu.

Wydrukowane teraz są rowy, które miane były do Xcia Józefa przez różne deputacye w Paryżu. Wyjechał on iuż nad brzegi.

Nie tylko woyska, ale i ciężka artylerya władowana iuż jest na okręty w Boulogne.

Dzisiejszy Monitor umieszcza wiadome na seymie rzeskim oświadczenie Króla Szwedzkiego z uwagami.

Podług doniesień z Algieru, liczba stronników Marokańskiego Murzyna, który o 30 mil od Algieru osiadł, wynosi do 50,000 ludzi, z których 5 do 6000 jest zbrojnych.

O okrucieństwie Murzynów na St. Domingu, mamy jeszcze następujący dowód: P. la Causlade z Bordeaux przybył z ładunkiem do Capfrancis. Ażeby zaś nie utracił swego ładunku i towarów, starał się przypodobac naczelnikom Murzynów, i w tym celu zaprosił do siebie na obiad Desfalina i 40 jego jeneratów i wyższych officyerów, pod czas którego największa panowała weselość. P. la Causlade spełnił zdrowie Desfalina i pomyślność ludu Hayti, a Desfalines pił zdrowie P. la Causlade. To było umowionym hasłem. Siedzący około P. la Causlade officyerowie po-

rywiają go natychmiast, rzucają na stoł, i każdy w nim noż topi. Po zamordowaniu jego, rzucili się na P. Folera, potem na P. Arnauda, i t. d. poki wszystkich nie wymordowali.

Ambassada, którą marokański Cesarz do Paryża wysłał dla powinszowania naszemu Cesarzowi wstąpienia na tron, przyprowadzi z sobą, podług naszych pism, kilka arabskich koni, strusie &c. w podarunku.

Cesarz zlecił Marszałkowi Murat rozdać znaki honorowey legii członków pierwszey dywizyi woyskowej, które nie mogły się pomieścić w kościele inwalidów w d. 14 Lipca. Uroczystość ta odprawia się ostatniego czwartku na równinie Sablon. Załoga paryzka, po odbytych obrotach uformowała czworo-grau. Członki legii wystąpiły w środek, Marszałek po przemowie do nich rozdał im gwiazdy, na którą woyska wykrzykiem: " Niech żyje Cesarz odpowiedziały. Marszałek Murat wyraził między innem w swojej w przemowie: " J. C. Mość nie mógł mi chlubniejszego powierzyć zlecenia, iak przyzdobić znakami waleczności nayodważniejszych ludzi w armii, z których się cała armia francuzka składa. Niechay drzą wyspiarze, niechay drzą wszyscy, którzy się poważą ogłosic nieprzyjaciółmi Francyi..

W Marsylii czynią publiczne modły dla uproszenia pogody, gdyż od 14 dni padają tam ustawiczne deszcze.

P. Desrouel, członek honorowey legii i półkownik 16 regimentu strzelców konnych, który się wstawił nad brzegami kanału, jest koniuszem i kowalkatorem cesarskim mianowany.

Cesarz posłał przez pierwszego swego szambelana P. Remusat, komponisicie Lesper piękną tabakierę z swoją cyfrą i napisem: " Cesarz Francuzów autorowi Bardow. ,,

Stosownie do wyroku ministra wewnę-

trznego, w liceach i dalszych szkołach muszą także na przyszłość uczyć młodzież pływania.

W Amberieux, w departamencie Ainy, wyznaczono pięć centimow nadgrody za każdy funt szarańczy. W przeciągu 2 dni przyniesiono ich przeszło 500 funtów, które zaraz głęboko w ziemię zakopano. Gdy porachujemy szkodę, jaką ta liczba uczynić mogła, tedy nadgroda jest względem niej niczem.

Przez ustawiczne deszcze i wylewy rzek ucierpiały także wiele wrodzaje we Francyi.

Senator François de Neufchateau wyznaczył nadgodę dla ucznia liceum, który najlepszy zrobi wiersz na wstąpienie na tron Cesarza.

Na przybytey nie dawno do Marsylii duńskiej fregacie Naiadzie powróciła do Francyi Pani Tainville, żona francuzkiego kommissarza handlowego w Algierze.

W Lionie zapowiedział P. Grimrod, że się puści w balonie na powietrze z koniem. Koń był wiklem opleciony, ale go balon nie mógł obciążyć; zatem sam się tylko puścił.

Z Antwerpji d. 16, Sierpnia.

Cesarz powrócił już do Boulogne dla znajdowania się na wielkiej uroczystości wojskowej, która 15 w dniu jego imieniu w okolicy tego miasta obchodzona będzie, i na którą się już wojska od kilku dni gotują. Cesarz oczekiwany jeszcze jest w naszych okolicach, uda się najprzód do Bruxelli, gdzie dla ważnych okoliczności czas niełaki zabawi, potem do Antwerpji.

W Ostendzie oglądał Cesarz flotylę pod kontra admirałem Verhuel. Na wieżach Ostendy i innych wysokich miejscach rozstawiono sztyldwachy dla dania znaku o zbliżeniu się Cesarza. W Boulogne rozdawać będzie Cesarz, jak wiadomo, w czworograniu

z 100,000 ludzi znaki honorowej legii. Uroczyny jego będą w Boulogne i tamtejszych okolicach 2000 wystrzałów z armat obchodzone.

Z Brest przybyło tu 100 cieśłow okrętowych, więc znajduje ich się tu teraz 1500; lecz liczba ich ma być do 3000 pomnożona. Założono jeszcze na 7 nowych liniowych okrętów podwaliny, tak iż wkrótce zobaczymy na naszym warsztacie 12 liniowych okrętów. Tak z Bruxelli, jako i z Hollandyi przybywa tu bardzo wiele okrętowych materyałów. Oczekujemy tu także 800 galerowych więźniów, którzy do prac portowych użytymi będą.

Z Korfu d. 2 Lipca. (Z Monitora.)

W Grecyi wybuchła wojna: wojska Ali baszy są przez krajowców pobite. Z Korfu wysłano wiele ładunków do Parga. Załoga w Korfu nie tał się z tem, że posłukuje Greków.

Maior Christochi, dowodzący batalionem Albańczyków, zostających na żołdzie Rzplitej naszey, wyruszył do Parga. Z resztą Rzplita dopraszała się, aby Parga, Prevesa, Vomxa i Buntrintum rosllyiskim wojskiem były obsadzone. Lubo nas nazywają Rzplita 7 wysp, wszelako senat nie mając żadnego znaczenia, imienia tylko swego pożyczca.

Z Ratuszowy d. 13, Sierpnia.

W noc z d. 11 na 12 t. m. przybył tu Król Jmé Szwedzki pod imieniem hrabiego Haga z orszakiem 18 osób, i zjechał do domu szwedzkiego posła P. Bildta. Przed jego przyjazdem stał już oddział arcykanclerskiego wojska przed domem posła, który czynił Królowi honory wojskowe i miał przed nim straż honorową trzymać, ale iey Król Jmé nie przyjął. Wczoraj przedstawieni byli J. K. Mei różni posłowie, jako to C. K. kommissarz baron Hügel, dyrektoryalny poseł baron Albini, Arcy Xięco austryacki poseł baron Fahrenberg, Xzęco lubecki P. Koch i t. d. W wieczor była schadzka u P. Bildta, na której znajdował się Król Jmé i grał z P. Albini wszachy. Dziś ogląda osobliwości miasta, a jutro w dalszą udacie się podróż. Szwedzki poseł przy wiedeńskim dworze P. Armfeldt znajduje się tu także.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

WNIEDZIELĘ DNIA 2. WRZEŚNIA 1804.

Dalszy ciąg Wiadomości o wyspie Anjaan.

W 16 wieku zatknął tu Portugalczykowie swoją banderę i założyli osadę. Widac tu jeszcze wieżę przy pryncypalnym meczecie, który im służył za kościół; że zaś założenie bezpiecznego portu na tej wyspie za rzecz niepodobną uznali, przeto ją opuścili i osiedli w Mozambiku; jednak domagali się o tury od mieszkańców tej wyspy, którzy po ustąpieniu Europejczyków znowu bez trosk żyli. Potem przybyła horda błąkających się Arabów na tę wyspę, i żadney nie miała trudności do opanowania Tudu, który spokojnie żył bez broni; damy, i chętnie przyjął Religiją, obyczajami i zwyczajami swych nowych panów. (a)

Ta wyspa dobrze jest zaludniona i pełno ma wsi. (b)

Pryncypalniejszych wsi czyli miasteczek jest pięć czyli sześć. Miasto placowi korwicy najbliższe leży nad brzegiem morskim w bardzo niepociesnym położeniu, gdyż jest górami otoczone, przez co powietrze jest par-

ne i niezmiernie gorące, tak dalece, iż poiąd nie można iak to ludziom przyść mogło na myśl, aby tu osiedli. Nadto ulice wysypane są czarnym i patającym piaskiem. Pomimo tego jednak mieszkają w tym mieście pierwsi Arabowie, rodowici wyspiarze i Madagarskie niewolniki; z tych to składaia się trzy klasy tutejszego obywatelstwa. Nad tem miastem panuje Arab będący Wazallem Króla, który o 4 mile daley w kraju mieszka.

Pierwsi Arabowie brunatny mają kolor ciała i dobrą postawę; rodacy zaś tej wyspy iako i ich niewolniki są czarni. Wszyscy czernią sobie rzęsy oczu, brwi i zęby; wszyscy strzygą głowy i noszą na nich kapurki. Ten sam mają ubior co Murzyni i Arabowie w Indyach; w palce noszą sztylet; niewolnicy mają włócznie iakich w Madagaskarze używają.

Ponieważ mieszkańcy są Mahometanami, przeto łatwo można się domyślić, iż wielożenstwo i między nich jest w prowadzone. Ich Saraie niedostępne są dla wszystkich Europejczyków. Wszystkie kobiety nawet i

- (a) Sullivan m^o wi: iż Sultan Ajuanski pochodzi z rodu znakomitego Araba, który przed stem lat przymuszony był ustąpić z swoiey ovezyny. Ten błąkając się z swemi towarzyszami pomorzu dla znalezienia iakiego schronienia, zapłynął przypadkiem ku tej wyspie, która wszystkich wyprawila w zachwycenie; tu oni osiedli, a dobrzy wyspiarze chętnie się poddali panowaniu przezorniejszych od siebie ludzi. Jemu powiada, iż przed dwoma set laty, jeden błąkający się Arab dojechał na tę wyspę, i przez suą roztropność i waleczność wynosił się na rządę, aż nakoniec wsiadł na tronie. Ramal pisze, iż ten arabski zbieg był kupcem, który na początku wieku 17. portugalskiego słachcia w Mozambiku zabił, i potem się tu z kilkunastu swemi ziomkami schronił.
- (b) Liczbę mieszkańców naznaczaia tu 20 do 30,000, którzy w 200 blisko wioskach i w kilku miastach mieszkają.

niewolnice co żywo uciekaia, gdy się spotka z niemi Europejczyk na ulicy. Po wsiach mniej są płochę, iednak nie można się ku nim bardzo zbliżać. Ci wyspiarze zdaią się bydź dosyć otwartego umysłu, tylko im brakuie wykształcenia. Będąc bardzo w potrzebach ograniczonemi, przekładaia uboństwo i próżnowanie nad pracę, i dla tego też ieszcze są nieokrzesanemi natury dziecmi bez wszelkiego światła.

W wspomiuonym mieście znayduie się pięć meczetow, ale bez wszelkich ozdób, nie wydaiających się nawet bydź przeznaczonemi

dla chwały boskiej. Na wnijściu do każdego z nich stoi woda dla umywania się podług obrządku religii. Zawsze wyspiarze wchodzą bosu do swych meczetow, Europejcykowie nie poddaiający się temu obrządkowi, wchodzą tam tylko, gdy nie ma w nich nikogo.

Mieszkańcy tey wyspy zdaią się powszechnie bydź łagodnemi i dobrimi ludźmi; zachowuia gościnnosć, i podróżnych bardzo choynie czestuią w swych domach chłodzącymi rzeczami. (c)

(Reszta potem.)

(c) Oprócz przykładow słachetney gościnnosći i ludzkości tych wyspiarzow, które Jones wylicza, warta tu bydź umieszczonym co Sullivan w swych podróżach o nich przytacza. " W r. 1774 okręt angielskiej kompanii wschodnio indyjskiej, który tu przez pobłądzenie zapytał, rozbił się o skały leżące z strony zachodniej. Nikt z ludzi nie zginął. Sultán posłyszawszy o tem przypadku, natychmiast tam z swojej rezydencyi pospieszył, i ile tylko można było zbliżył się ku owemu rozbitemu okrętowi. Tu z nayspierwszemi panami obrał sobie stanowisko i zaraz wydał rozkaz do swych poddanych, aby każdy przybywał na ratunek maigtności tych cudzoziemcow. Potem obmyślił mieszkania dla nich, i we wszystko ich opatrzył, czego tylko potrzebowali. Sam miał dozor nad tem dziełem miłosći bliźniego, i dopilnował wykonania swych rozkazow.

Tym sposobem słachetny ow Pan wciąż postępował w swojej pracy, codzien osobiście przybywał na pomorze naybliższe zdarzonemu niezszczęściu, i nie odsląpił poki cały ładunek nie był do szczętu wyratowawym. Wszytko z naywiększą sumiennością przechował, i gdy nieszczęśliwi do siebie przyszei, wydał każdemu, do czego kładry miał prawo. Tę wspuniałą ludzkość, tę słachetną opiekę i tę miłą gościnnosć z nayszczulszą wdzięcznością przyięła kompanija indyjska, za co się Sultánowi i tego nayznakomitszym poddanym naywyborniejszym odwdzięczyła podarunkiem. — Tak się zaś ci dobrzy wyspiarze włożyli w podarunki, iż za każdą Europejczykowi wyświadczoną przysługę nadgrody się spodzieuią.

D O N I E S I E N I A.

Ex parte Cæs. Regii Universalis Appellationum Tribunalis Gallicæ Occidentalis, omnes, & singuli, quorum interest, presentibus certiores redduntur, post translatum ad Regium Forum Nobilium Lublinensè Joannem Zschistat in Adiungtum Prothocollis Exhibitorum, Munus Ejus antea actum scilicet, Regii Judicij Criminalis Lublinsensis assessoris, cum annuo salario quingentorum fl. rh. vacans esse, adeoque omnes, & singulos ad inq̄us hoc aspirantes, & concurrere cupientes invitari, quatenus in præscripto hisce sex septimanarum termino, id est usquæ ad 1m iam Octobris a. c. sua Petita debite & ordinate adstructa, ad hocce Rm. Appellationum Tribunal eo certius porrigant, quo secus præterlapso hoc termino, nulla porrektorum amplius reflexio habebitur.

Nicolaus Urbanst.
Lewiński.

Ex Consilio C. R. Appelat. Tribunalis Gall. Occident.
Cracoviae die 6 Augusti 1804.
Bern. Dwernicki.
Carolus Pratovevera.

Niżej podpisani mają honor donieść Prześwientej Publiczności, iż w kamienicy pod Nrem 333 na ulcy Swieckiey, otworzyli nowy handel sukien w różnych gatunkach, kazmirkow w uayprzedniejszych gatunkach i innych towarow, z któremi każdemu życzącemu w przyswoitey cenie polecaią się.

Jan N. Richter i Kompania.

Magistrat C. K. i wolnego miasta Sandomierza niniejszym publicznie wiadomo czyni, iż na rekwizycyą wysokich C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich jako Instancyi pertraktującej substancyą po niegdy Panu Ignacyemu Zakrzewskiem, kamienica Konwikt zwana tu w mieście pod Nrem konskrypcy militarney 79 sytuowana do rzeczoney masy Zakrzewskiego należąca, przez publiczną Licytacyą w dniach: 30 Sierpnia, 28 Września i 31 Października t. r. 7 godzinie 9 ranney w Kancelaryi ratuszney pod następującemi warunkami sprzedaną będzie.

1. Cena fiskalna z szacunku tey Kamienicy wynika, postanowiona jest w summie 287 ryńskich 59 kraycarow.
2. Chęć kupienia mający totą część szacunku jako wadium dla bezpieczeństwa Licytacyi złożyć powinien, która kupicielowi w summie z Licytacyi wynikającej przyięta będzie, innym zaś licytującym złożone wadia zaraz po skończoney licytacyi oddane będą.
3. Kupiciel długi dobra obciążające, jeżeli szacunek dobr nieprzenoszą zaspokoić będzie winien, jednak nie pierwey aż dekretem sądowym temu to nakazano będzie.
4. Resztującą summę z Licytacyi pochodzącą na długi nieobroconą w przeciągu 14 dni po potwierdzeniu Licytacyi do sądowego składu złożyć powinien.
5. Gdyby kupiciel resztującą summę w tym terminie do depozytu sądowego niezłożył lub warunkom licytacyi zadosyć nie uczynił, na jego niebezpieczeństwo i wydatki nowa Licytacya rozpisana i tenże do wynadgodzenia wszelkiej szkody obowiązany będzie.

Gdy zaś stosownie do Aktu detaxacyi (który w gremialney Registraturze w raz z opisaniem i rozmiarem przejrzyć wolno) realność ta na 3 podzielona jest części i te części oddzielnie sprzedawane bydz mogą: przeto tak dla dobra Masy jako też w celu ułatwienia tey sprzedaży realność ta na pierwszych dwóch terminach częściami podług szacunku dla każdej w akcie detaxacyi oznaczonego sprzedawana będzie, na trzecim zaś terminie niezwiązując na nabyte przez kogokolwiek w pierwszych dwóch terminach do części prawo, całkowicie pod Licytacyą poddana zostanie i jeżeli Liciti praetium większe z Licytacyi całkowitości jako z Licytacyi części wyniknie, temu kto całkowicie więcej ofiarował realność ta przyzna się, Licytanci zaś części w swych prawach upadają.

W reszcie wierzycciele hipotekowani oraz upominają się, aby praw swoich doglądali i przed lub pod czas samego aktu Licytacyynego nieoczekując osobnego przepozwu z pretensyami swemi zgłaszali się.

*J. Kiszelka.
Pogorzelski.
Boguski.*

Z Rady Magistratu C. K. i wolnego Miasta Sandomierza.

Dnia 17 Lipca 1804.

Jozef Polański, protok. i exped.

1) Licytacya Propinacyi mieyskiej Miechowskiey to jest: Prawo Piwa i Miodu warzenia, jako też Wodkę palenia i Szynkowania odprawiać się będzie dnia 12 Września.

2) Taż аренда na dniu 1go Listopada 1804 zacząć i na dniu ostatniego Października roku 1807 kończyć się będzie.

3) Przesztoroczna dzierżawna kwota, to jest 510 ryń. 46 $\frac{1}{2}$ kr. na fiskalną cenę się ustanawia.

4) Mający więc chęć nabycia wzmiankowaney dzierżawy, na wyznaczonym dniu zrana opatrzeni z totą częścią fiskalney summy t. c. 51 ryń. 5kr. jako wadium w kancelaryi mieyskiej w Miechowie znajdywać się mają, w którey im punkta teyże dzierżawy w rodowitym języku przeczytane będą. W Krakowie dnia 31 Lipca 1804.

Na dniu 12 t. m. Września odprawiać się będzie w tutejszym C. K. Urzędzie Cykularnym o godzinie 9 zrana Licytacya Kamienicy na ulicy Spitalney pod Nr. 606 sytuowanej; łączący sobie tego kupna, mają się na zwyż wyznaczonym dniu i godzinie w tutejszym C. K. Urzędzie zaydować, gdzie im dalsze kondycye kupna oznaymione będą.

Magistrat Miasta C. K. Stołeczney Krakowa Gallicy zachodniemy najmniejszym Edyktem wiadomo czyni, iż 20 Września r. b. o zwyczajnych godzinach ranocek i popołudniowych różne ruchomości iako to: suknie, bielizna, pościel, stolarszczyzna, niektóre kleynociki, książki i różne drobiazgi po zmarłym Panu Dawidzie Kopeckim C. K. Appallacyynego trybunatu Kancellisście pozostate, na Szewskiej ulicy w kamienicy Pana Dominika Oestrichem przez publiczną licytacyą więcej daiącemu sprzedane będą.

Gollmayer.

Kanelein.

Lutczński.

Z Rady Magistrata C. K. Stołeczney Miasta Krak.

Dnia 3. Sierpnia 1804.

Plmta.

Na dniu 11tym Listopada na mocy Gubernialnego Wysekiego Rozporządzenia dd. 27go Lipca r. t. Nr. 29,701 w Expediturze C. K. Gallicyyskiej, Redakcy Gazety tutejszey za trzy następujące lata to jest od 1go January 1805 aż do ostatniego Decembris 1807 przez publiczną licytacyą temu wypuszczona będzie, który się naytąszej prenumeracyi i ceny odbowieszczeń podjąć zechce.

Kondycye, których się Redaktor teyże Gazety podjąć ma, są następujące.

1mo Tenże co tydzień 2 Gazety naymniey o 1 arkuszu, za cenę prenumeracyi przy licytacyi nabytą wydawać ma.

2do Ceny Pitera przy terażnijszey licytacyi za fiskalne przyjęte będą.

3mo Podpada ta Gazeta, iako wszystkie iane do druku podające się pisma, zawsze w przed tutejszey cenzurze.

4mo Redaktor jest obowiazany wszystkie koncepta Gubernialne, wszystkie pisma do publikowania zdane, cyrkularze, obwieszczenia, opisanie zbiegłych, kradzieży i t. d. w teyż Gazecie bezpłatnie unieścić, iako też.

5mo Każdey Gazety 3 Exemplarze dla naywyższy C. K. kancelaryi 19 dla potrzeby C. K. Gubernium, do Expeditury Gubernialney bezpłatnie wydać, zaś.

6to Za wszystkie obwieszczenia, iako to wiadomienia licytacyi, urzędowe powołania &c. &c. Zgodzoną przy licytacyi zapłatę w gotowiznie odbierze.

7mo Poczwała się temż od inszych C. K. urzędow i od osób prywatnych za każdy wiersz obwieszczyć się mającey sztuki, te kwotę żądać, która przy licytacyi ugodzona zostanie.

8vo Z strony C. K. dyrekcji policyynney temu godzinę registr przybyłych osób do Lwowa osobliwie pod czas kontraktowey pory, do bezpłatnego umieszczenia w Gazecie wydawany zostanie.

9no Wysyłanie teyże Gazety uwolnione od poczty zostanie, jednakowż Redaktor obowięzuje się wszystkie obwieszczenia obogich bezpłatnie w Gazecie unieścić.

10mo Tenże przy swoim składzie znak C. K. Orła używać może, iednakowo nie wolno mu będzie C. K. Herbem się przecętować. Nakoniec.

11mo Wszelka pomoc iemuż, do spokojnego używania prawa w wydaniu niniejszey Gazety dana będzie.

Maiący chęć podjąć się niniejszych punktów na zwyż wyrażonym dniu o 10 godzinie z rana takay zaydować się mają. W Lwowie dnia 7. Augusta 1804.

D. 10 Września r. b. będzie w Urzędowie zaarzędowana nietyka propinacya i mostowe więcej daiącemu. Cena wywołania propinacyi jest 904 ryń. 10 kr. Mostowego 123 ryń. 1 kr. Maiący chęć licytowania, zechcą się z potrzebnyur wadyum na miejscu w wyżey oznaczonym czasie zaydować.

(Przy najw. tutejszey Gazecie zaszydacie się drugi dodatek.)

DODATEK DRUGI

DO Nru. 71.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W Krakowie dnia 1. Września 1804.

DONIESIENIA.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej Zydowi Ansel Elias niniejszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż P. Jędrzey Wolff obywatel i kupiec tutejszy do tutejszego Magistratu Krakowskiego przeciw niemu iako też przeciwko Samuelowi Samuel, w sprawie o zapłacenie 400 ryń. wraz z prowizją i expensą prawną żałobę podawszy o sądową pomoc, co sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś Magistrat tutejszy dla niewiadomego tegoż Ansel Elias pomieszkania nieysca, albo wcale w C. K. dziedzicznych krajach nie znajdowania się, temusz Ansel Elię tu będącego adwokata Bienkiewicza z tego niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. krajow przepisaney prowadzona i rozszadzona będzie, przeto niniejszemi w tym zamiarze napomina się, ażeby w dniu 11 Mca: Października roku 1804 albo sam stanął albo zastępcy ustanowionemu, jeżeliby iakowe miał prawne dowody wcześniej przestał albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrął i tutejszemu Sądowi oznaymił zgoła stosownie do przepisow tych przyłożył prawnych środków, któreby ku swey obronie naysposobniejszemu upatrywał, ile że przeciwnie z swego spóźnienia zapasć mogące skutki sobie samemu przypisać będzie powinna. Takbowiem opiewają przepisanie dla C. K. krajow Prawa.

Gollmayer.

Eodziński.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miastu Stołecznego Krakowa.

Dnia 28 Czerwca 1804.

Plinta.

Dnia 6 Oktobra r. b. z strony C. K. prefektury Radłowskiej Prebenda kaznodziejska w Tarnowie Inni ministerii zwana, do funduszu Religij należąca, przez publiczną licytacją nayswięcey ofiarującemu w aręde trzech letnią, to jest od 6 Stycznia 1805, aż do 5go Stycznia 1808 wypuszczona zostanie.

Zyczący sobie nabycia arędy tey zapraszają się na wyżey spomniony dzień godzinę 9 ranną do Tarnowskiej C. K. cyrkularney kancelaryi z tym uwiadomieniem, iżby kaźden licytant od ryń. 305 kr. 56 ceny fiskalney z vadium zł. ryń. 30 kr. 35 i wynoszące był zaoopatrzony, i że arędowny possessor wszelkie iakieholwiek imie mający do teyże Prebendy potrzebne reperacye własnym kosztem załatwiać obowiązany zostanie.

Dalsze arędy kondycye, iako też wyiasnienia teyże prebendy tyczące się, oraz do niey należące przyległości, kaźdego czasu w kancelaryi C. K. kam. prefektury Radłowskiej za zgłoszeniem do licytowania chęć mającym okazane zostaną. Niepośomicie.

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiją niniejszym Edyktem JP. Katarzynę Samulewiczową, iż Józef Łosinka, czyli Leon Głowienka prosty żołnierz regimentu Wirtenberg, przeciwko sukcesorom s. p. Franciszka Samulewicza iako to Ludwiko-

wi Samulewiczowi, Salomei Samulewiczownie, Ewie z Samulewiczow Zawadzkiej, Agnieszce z Samulewiczow Moszyńskiej, Stanisławowi Samulewiczowi, i Katarzynie Samulewiczowej o zapłacone 251 zł. ryń. za rzeczy przez Franciszka Samulewicza nie sprawiedliwie zabrane, do sądów tutejszych żatobę podał, i pomocy Sądowej dopraszał się.

Gdy zaś te Sądy dla niewiedomego iey mieszkania, iey tutejszego sądowego adwokata Dyaczyńskiego z iey szkodą i niebezpieczeństwem zastępcą ustanowily, z którym ta sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się ona niniejszym Edyktem, aby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawiła, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddała, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi wymieniła, i oraz tych podług prawa używała krokow, które się do obrony swej sprawy użytecznymi bydź zdają; gdyby bowiem tego nieuczyniła i swą zaniedbała sprawę samaby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winną była. Dan w Lublinie dnia 18 Czerwca 1804 roku,

Michałowski.

Purtscher.

Domastawski.

*Z Rady C. K. sądow szlach. Lubelskich Galicyi Zachod.
Rayski, sekr.*

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej uwiadomiją niniejszym Edyktem Ur. Rocha Bętkowskiego, iż Józef i Thadeusz Sierakowscy przeciwko niemu w punkcie okazania pod przyłęgą majątku po zmarłym Kaletanie Bętkowskim pozostałego c. s. c. do Sądów tutejszych żatobę podali, i pomocy sądowej dopraszali się.

Gdy zaś te Sądy dla iego niewiedomego mieszkania, iemu tutejszego sądowego adwokata Obskiego za obrońcę z iego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym ta sprawa rozpoczęta podług przepisanego dla Galicyi zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, napomina się onegoż niniejszym Edyktem, aby w przeciągu 90 dni do odpowiedzi się stawił, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta swe oddał, lub innego sobie patrona obrat, i tego Sądowi wymienił, i oraz tych podług prawa użyt krokow, które się do obrony swej sprawy użytecznymi bydź zdają; gdyby bowiem tego nieuczynił, i swą zaniedbał sprawę, samaby sobie szkodę może jaką stąd wynikającą przypisać winien był. Dan w Lublinie dnia 3. Lipca 1804

Michałowski.

Purtscher.

Hr. Bubna.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel: Galicyi Zachod:
Rayski, sekr*

C. K. Sąd prowincjonalny Szlachecki Lubelski Galicyi Zachodniej, Ur. Placidowi Łosciewskiemu, niniejszym Edyktem oznajmuie, że adwokat Obski jako obrońca spraw masy krydułney Franciszka Brzozowskiego sprawę (przeciwko teyże masy krydułney przez Terellę z Dąbskich Witostawską między Ignacego Witostawskiego matzonkę, a małoletnich Ignacego, Kujerana i Heleny matkę i opiekunkę o sumnę 3649 czer: zł. ustanowioną) na niego przeniósł, i żatobę do sądu podał, i pomocy sądowej dopraszał się.

Gdy zaś sąd tutejszy dla iego niewiedomego mieszkania, iemu tutejszego sądowego adwokata Dyaczyńskiego za obrońcę z iego szkodą i kosztem ustanowił, z którym ta sprawa podług przepisanego prawem dla Galicyi zachodniej porządku sądzona i ukończona będzie. Przeto on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu dni 90 przed tym sądem stawił się, i wyznaczone na dla siebie patronowi dokumenta i dowody podał, albo innego adwokata za obrońcę obrat, i tego sądowi wymienił, i to podług prawa czynił coby do obrony swej sprawy użyteczniejszego bydź sadził, gdyż sprawy swoiey zaniedbania wynikającą szkodę, sam sobie przypisać winien będzie.

Dan w Lublinie dnia 18 Czerwca 1804.

Kalet. Michałowski V. P.

Domastawski,

Nitsch,

*Z Rady C. K. Sądow szlache: Lubel. Gall. Zachodniej.
Robsin.*